

Haaretz
April 30, 2013

מחוץ למסגרת

2012, "Dead Sea", איתמר פריד

והוא מכיל גם את העירום הנבוך והמתבגר של הנערים שצילמה ההולנדית רינקה דיקסטר על חוף הים, וגם את האחרות הקיצונית של הלבקנים השחורים של האמן הדרום אפריקאי פיטר הוגו. הצלם איתמר פריד (יליד 1987) מבקש מהצופים לשכוח את כל אלו ולהתחבר מחדש אל הדימוי, דווקא מתוך האחרות בין הדמות ובין הטופוגרפיה של הנוף שמאחוריה. "הדימוי מבקש מהצופה לייצר לו זהות חדשה", מסביר פריד, "שאיננה נבנית על זיכרונות או רישומי העבר אלא קיימת כאן ועכשיו, כפי שהיא נגלית מחדש בתצלום".

זהותו של הנער בהיר העור והשיער שיושב תחת השמש הצורבת, טובל רגליו במי ים המלח ומישיר מבט מימי אל הצופה, מתפצלת במבט אחד למספר רב של זהויות משנה שמספק עולם הדימויים של תרבות המערב. הנער וגוויית הרג המוטלת לצדו - לשניהם לא היה סיכוי לשרוד בתנאי הסביבה הבלתי אפשריים - יכול להיות מעין ונוס הפוכה, שבמקום להיוולד מהגלים הוא עולה מתוכם כרוח רפאים או מלאך מוות. הוא יכול להיות הנער הכל ישראלי, הדומם, של אלתרמן מ"מגש הכסף", עוטה מכנסי צבא מהוהים,